

Arrest

nr. 87 128 van 7 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, geboren op 5 oktober 1942, verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Shali, Tsjetsjenië. In 1964 bent u gehuwd met S.-E. G. (...), maar reeds in 1965 huwde u met een andere man, A. D. (...). In 1974 bent u ook van uw tweede man gescheiden. Uw dochter N. Z. Z.-E. (...) (O.V. X) en schoonzoon N. K. (...) (O.V.X) hebben op 23 september 2003 in België asiel aangevraagd. Op 25 november 2005 werden zij door het Commissariaat-Generaal erkend als vluchteling. Uw problemen houden geen verband met hun problemen. U woonde sinds 1995 in een appartement in Argun. U hebt pedagogie gestudeerd en u hebt jarenlang les gegeven in scholen van Argun en Shali. Tot augustus 2010 gaf u les in een school in

Argun. U was eveneens voorzitter van het kabinet van onderwijs gevestigd in Argun. Tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog kwamen er Russische en Tsjetsjeense moeders naar u toe. Omdat u een bekende leerkracht was en Russisch kon spreken, vroeg men u om hun kinderen, die tijdens de oorlog waren opgepakt, vrij te krijgen. Om zowel Russische als Tsjetsjeense jongeren vrij te krijgen, ging naar u verscheidene instanties, waaronder de commendatur (politieafdeling), het leger en het Rode Kruis. In augustus 1996 of 1997 werden effectief enkele Russische en Tsjetsjeense jongeren met behulp van uw tussenkomst, vrijgelaten. Daarnaast bent u ook nog naar een bijeenkomst van 'de moeders van de oorlog' in Moskou geweest, waar u Tsjetsjenië hebt verdedigd. Tijdens de tweede Tsjetsjeense oorlog was het niet meer mogelijk om nog iets te regelen aangezien de diensten strenger waren geworden. Toch werd u, zowel tijdens als na de Tsjetsjeense oorlogen, door verscheidene personen verweten dat u hen niet had geholpen om hun kinderen vrij te krijgen. U werd in Shali en Argun op straat of op de bus vaak vernederd en beledigd door onbekende personen. Hierbij werd u soms 'Russin' genoemd omdat u ook Russische jongeren had geholpen. Ook kreeg u telefoons van onbekenden waarbij werd gezegd dat u zou worden afgemaakt omdat u niet had geholpen. Er werd ook gezegd dat men iets zou bedenken om u te beschuldigen en te veroordelen. Sinds 2006 werden er ook af en toe stenen door het raam gegooid op de momenten dat u in het huis van uw broer in Shali was. U hebt nergens melding gemaakt van uw problemen omdat de zonen van uw broers dan verplicht waren om tussen te komen en eventueel wraak te nemen. U had schrik dat er vervolgens tegen hen ook wraak zou worden genomen. In juli 2010 hebt u uw appartement in Argun moeten verkopen omdat u geld had geleend voor de reis van uw dochter naar België in 2003. U bent vervolgens naar Shali verhuisd, waar de zonen van uw broer in het huis van uw overleden broer woonden. U kampte ondertussen met gezondheidsproblemen. Zo had u last van uw hart, maag en nieren. De artsen waren echter onvoldoende competent om u te helpen. Omdat uw dochter reeds in België was en uw gezondheidstoestand achteruit ging, besloot u uiteindelijk om naar België te reizen. Ook kon u het niet langer aanzien dat de kleinkinderen van uw broer slaag kregen van hun ouders. Op 12 december 2011 bent u vanuit Tsjetsjenië met het vliegtuig naar Moskou gereisd. Vanuit Moskou bent u met een bus naar België vertrokken. In de nacht van 15 december 2011 bent u in België aangekomen en diezelfde dag hebt u een asielaanvraag ingediend. Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Russisch binnenlands paspoort, twee pensioenboekjes (2007, 2008), diploma methodiek, diploma hoger onderwijs, uw werkboekje, uw huwelijksakte, verzekeringspolis en een veteraanboekje.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde dat u Tsjetsjenië hebt verlaten nadat u sinds de eerste Tsjetsjeense oorlog tot aan uw vertrek in december 2011 vaak werd vernederd en beledigd door onbekenden. Ook werd u regelmatig bedreigd en werd het huis van uw broer in Shali beschadigd omdat u bepaalde personen niet hebt kunnen helpen bij het bevrijden van hun kinderen die tijdens de Tsjetsjeense oorlogen waren meegenomen of gearresteerd (CGVS gehoor 17/01/2012 p.11-14). U vreest bij terugkeer naar Tsjetsjenië dat u opnieuw zal worden beledigd (CGVS gehoor p.17).

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Er dient te worden opgemerkt dat u geen enkele poging heeft ondernomen om bescherming in uw land van herkomst te vinden. U verklaarde dat u sinds 1995 tot aan uw vertrek in 2011 met verschillende onbekende personen in Shali en Argun problemen hebt gekend. U werd op straat of op de bus vernederd alsook werd u telefonisch bedreigd omdat u hen niet zou hebben geholpen hun kinderen te bevrijden. Daarnaast werden er ook nog stenen naar het huis van uw broer gegooid (CGVS

gehoor p.11-12, 14). Echter, u hebt gedurende een periode van zestien jaar op geen enkele wijze melding gemaakt van uw problemen bij de autoriteitsinstanties in uw land van herkomst. Nochtans zei u dat er ex-leerlingen van u bij verscheidene overheidsdiensten zijn tewerkgesteld (CGVS gehoor p.12-13). U haalde de volgende redenen aan waarom u uw autoriteiten niet hebt ingelicht. Zo stelde u dat het vermoeden had dat de dreigtelefoons wel binnenkort beëindigd zouden worden (CGVS gehoor p.12). Deze verklaring is echter weinig afdoende aangezien u reeds zestien jaar lang dreigtelefoons hebt ontvangen. Verder zei u nog dat u geen rechtzaak had opgestart omdat de zonen van uw broer hierbij zouden worden betrokken en dat er misschien wraak op hen zou worden genomen (CGVS gehoor p.12). Ook stelde u nog de vraag wat uw ex-leerlingen hadden kunnen doen indien zij op de hoogte waren van de beledigingen (CGVS gehoor p.13). Geen enkel van voorgaande verklaring is afdoende om te verantwoorden dat u, over een periode van zestien jaar, uw autoriteiten niet hebt ingelicht over uw problemen met verscheidene privépersonen. Temeer omdat u verklaarde dat u in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië wel een rechtzaak zou opstarten (CGVS gehoor p.12). Echter, er mocht van u worden verwacht dat u op zijn minst een poging had ondernomen om de bescherming van de Tsjetsjeense autoriteiten te bekomen. Men kan immers pas aanspraak maken op internationale bescherming nadat men de beschermingsmogelijkheden in het land van herkomst voldoende benut heeft. U toont in uw verklaringen niet aan dat de autoriteiten van uw land onwillig of onkundig zouden zijn om u bescherming te bieden.

Wat overigens uw gezondheidsproblemen betreffen, dient er te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u in Tsjetsjenië niet werd behandeld omdat de artsen er onvoldoende competent zijn. U hebt geen melding gemaakt van andere redenen waardoor u niet op medische verzorging kon rekenen (CGVS gehoor p.16). Bijgevolg kan niet worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische redenen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve dient erop gewezen te worden dat uw dochter N. Z. Z.-E. (...) (O.V. 5.510.991) en schoonzoon N. K. (...) (O.V.5.510.991) op 25 november 2005 het vluchtelingenstatuut in België hebben verkregen. Er dient te worden opgemerkt dat elke asielaanvraag individueel wordt onderzocht. Buiten het eerder besproken asielmotief – de vervolging omdat u bepaalde personen tijdens de Tsjetsjeense oorlogen niet hebt geholpen- haalde u geen andere redenen voor uw vertrek uit Tsjetsjenië aan (CGVS gehoor 11, 20). Volgens u houden uw problemen geen verband met de problemen van uw dochter (CGVS gehoor p.4). U hebt overigens op geen enkel moment melding gemaakt van persoonlijke problemen omwille van uw dochter of schoonzoon. Tenslotte werden in uw verklaringen geen indicaties gevonden dat u bij terugkeer naar uw herkomstland wel zou worden geviseerd omwille van uw dochter of schoonzoon . Bijgevolg kan een zelfde beoordeling van uw asielaanvraag als in het geval van uw dochter en schoonzoon niet worden verantwoord.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen voorgaande conclusies niet wijzigen. Uw twee pensioenboekjes (2007, 2008), uw diploma methodiek, uw diploma hoger onderwijs en uw werkboekje hebben immers enkel betrekking op uw werkcarrière in Tsjetsjenië en dit werd door mij niet in vraag gesteld. Ook uw Russisch binnenlands paspoort, uw huwelijksakte, verzekeringspolis en

een veteranaboekje kunnen de voorgaande besluiten niet beïnvloeden. Deze documenten hebben immers enkel betrekking op uw persoonlijke identiteitsgegevens en worden door mij niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/1; 48/2; 48/3; 48/4, § 2; 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.

2.2.1. Waar verzoekende partij de schending aanvoert van de artikelen 48/1 [bedoeld: "artikel 48"] en 48/2 van de vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat artikel 48 van de vreemdelingenwet bepaalt: *"Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden"*. Artikel 48/2 bepaalt: *"Kan als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming worden erkend, de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden"*. Verzoekende partij beargumenteert niet *in concreto* hoe voornoemde, algemeen geformuleerde artikelen door de bestreden beslissing zou zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3.1. Betreffende het zich gedurende zestien jaar niet beroepen op de bescherming van haar autoriteiten in haar land van herkomst merkt verzoekende partij op dat zij in 2005-2006 wel aangifte heeft gedaan van haar problemen bij de politie, doch dat zij dit ingevolge haar gezondheidsproblemen was *"vergeten te melden"* bij het gehoor op het Commissariaat-generaal. Zij lijdt immers aan *"microvasculaire encephalopathie met ernstige temporo-spaciale desoriëntatie"* zoals blijkt uit het als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest.

2.2.3.2. De Raad oordeelt dat aan het argument dat verzoekende partij ingevolge haar temporo-spaciale desoriëntatie heeft vergeten te vermelden wel in 2005-2006 aangifte te hebben gedaan bij de politie totaal geen geloof kan worden gehecht. Immers betreft de motivering van verwerende partij *in casu* geen oriëntatie in de tijd, meer bepaald wanneer juist verzoekende partij een klacht zou hebben ingediend, maar wel de vaststelling dat verzoekende partij totaal geen klachten heeft ingediend. Verzoekende partij geeft bij het gehoor op het Commissariaat-generaal ook duidelijk en om diverse redenen aan waarom zij nooit enig beroep heeft gedaan op de hulp en bescherming van haar autoriteiten (administratief dossier, stuk 3, p. 12 en 13). Het *"vergeten vermelden"* in 2005-2006 toch aangifte te hebben gedaan, is gezien het naar voor brengen van de diverse redenen waarom nooit bescherming werd gezocht dan ook volstrekt ongeloofwaardig. Daarenboven is hier geen sprake van oriëntatie in de tijd, doch wel van het feit of een handeling, meer in het bijzonder het inroepen van bescherming vanwege de eigen autoriteiten, al dan niet is gesteld.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten.

Daar verzoekende partij zelf voorhoudt gedurende zestien jaar geen beroep te hebben gedaan op de hulp en bescherming van haar autoriteiten en zij daarenboven stelt bij terugkeer naar haar land van herkomst wel een rechtszaak te zullen beginnen tegen haar belagers, waardoor zij zelf aangeeft zich er wel degelijk op bescherming te kunnen beroepen en hier vertrouwen in te hebben kan haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij vergenoegt zich te verwijzen naar de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië, maar brengt geen concrete elementen aan dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij met de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië betreffende de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen aldaar – wat door de verwerende partij in de bestreden beslissing trouwens niet wordt ontkend – niet aantoonde dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Dit klemde des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de “*Subject Related Briefing*” betreffende de “*Russische Federatie/Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië*” van 20 juni 2011 (administratief dossier, stuk 15) blijkt dat Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, maar dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.4. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT